

Madalińskiego Antoniego Józefa

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Stary Mokotów

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1921

Opis

Antoni Józef Madaliński herbu Larysza (1739-1804) generał, jeden z dowódców powstania kościuszkowskiego. Przyszedł na świat w Borowie pod Przybyszewem (Wielkopolska), w rodzinie posiadające dość duży majątek ziemski. Do wojska wstąpił dopiero na wieść o konfederacji barskiej (rok 1768) i znalazł się wówczas w I Brygadzie Wielkopolskiej Kawalerii Narodowej. Dziesięć lat później zrezygnował ze służby wojskowej i związał się z rodziną Branickich a następnie Sułkowskich. Właśnie dzięki poparciu tych ostatnich został posłem na Sejm Czteroletni z województwa kaliskiego. W 1789 roku powrócił jednak do wojska, awansowany do rangi majora a dwa lata później kupił sobie rangę wicebrygadiera Wielkopolskiej Brygady Kawalerii Narodowej. Należał do grona zwolenników Konstytucji 3 Maja (Zgromadzenia Przyjaciół Konstytucji Rządowej), jednak z powodu nieudolności dowódców nie wziął udziału w toczonej o niej wojnie polsko-rosyjskiej w 1792 roku. Na wieść o przystąpieniu Stanisława Augusta Poniatowskiego do konfederacji targowickiej poparł ideę jak najszybszego powstania narodowego. 12/13 III 1794 roku został dowódcą brygady, na czele której wyruszył z Ostrołęki do Krakowa, co w zasadzie stało się bezpośrednim sygnałem do wybuchu insurekcji kościuszkowskiej. Był członkiem Sądu Kryminalnego Wojskowego, uczestniczył w bitwie pod Raclawicami (4 IV awansowany przez Naczelnika do stopnia generała lejtnanta), Szczekocinami (6 VI) a także w obronie Warszawy (VII -VIII) i Maciejowicami (10 X). Po klęsce tej ostatniej został aresztowany przez wojsko pruskie i osadzony w twierdzy magdeburskiej, gdzie spędził trzy lata. Zwolniony dzięki wstawiennictwu bogatych przyjaciół, powrócił do rodzinnego majątku (którego wcześniej został pozbawiony) i został jego dzierżawcą. Tam też zmarł.

Spoczywa:

Kościół parafialny w Przybyszewie.

Ciekawostki

Ulica powstała z drogi rolnej wsi Mokotów, jako ul. Grodzka, obecną nazwę otrzymała w latach 30 XX w. W końcu XIX w. została zabudowana domkami i fabryczkami, a wybrukowaną ulicą ciągnął się głęboki, cuchnący rynsztok. W 1916 ulicę włączono do Warszawy. W 1928-39 została gęsto zabudowana między Puławską a Łowicką, a dalej zabudowa była luźna. Po wojnie zabudowę uzupełniono i ulicę poprowadzono na dzisiejszej długości.

Stan obecny:

Domy Spółdzielni Słońce. Powstały wg proj. Bohdana Pniewskiego.

Nr 11: w tym domu mieszkali Witold Borkowski (1919-1995) i Walentyna Olga Glinkówna (1916-2000) - małżeństwo tancerzy. On był pierwszym tancerzem i choreografem w Operze Warszawskiej (1950-1964), w swym dorobku miał takie role, jak tytułowa w "Pietruszce", Księcia Zygryda w "Jeziorze Łabędzim" czy Franciszka w "Coppelii". Opracował również choreografię do wielu przedstawień teatralnych, oper, operetek i rewii. Ona była zasłużoną artystką polskiej sceny baletowej, solistką w zespołach F. Parnella i A. Szyfmana, wieloletnim pedagogiem Państwowej Szkoły Baletowej w Warszawie. Ich sąsiadem był Henryk Borowski (1910-1991) - aktor związany głównie z Teatrem Współczesnym, pamiętny również z ról filmowych, m.in. w "Krzyżakach", "Hrabinie Cosel", "Koperniku" i "Jeziorze Bodeńskim".

Nr 13: Przychodnia Rejonowo-Specjalistyczna.

Nr 22\24: XLII Liceum Ogólnokształcące im. Marii Konopnickiej.

Nr 25: Szpital Ginekologiczno Położniczy im. Świętej Rodziny. Zbudowany po wojnie. Studnia Oligoceńska.

Nr 42: Kamienica Spółdzielni Gródek. Powstała wg proj. Matuszewskiego.

Pomnik gen. Antoniego Madalińskiego. Pomnik powstał dzięki staraniom mieszkańców kamienicy, a wykonał go bezpłatnie właściciel pracowni konserwatorskiej i mieszkaniec kamienicy, Wiesław Winkler. Popiersie ustawiono na jesieni 2002.

Nr 49\51: Blok mieszkalny. Jednym z jego lokatorów był Kazimierz Klaudiusz Górski (1921-2006) - jeden z najwybitniejszych trenerów w dziejach polskiej piłki nożnej. O tym fakcie przypomina tablica pamiątkowa odsłonięta 30 VI 2012 roku na jego frontowej ścianie .

Nr 54: pozostałość po zakładach odlewniczych i metalowych.

Nr 55: Blok Spółdzielni Mieszkaniowej przy MSW. Powstał w 1979-81 wg proj. Małgorzaty Handzelewicz-Wacławkowej z cegły żerańskiej. Ma 5 pięter, 10 mieszkań i 1 lokal użytkowy. Na podwórzu są garaże. Blok połączony jest korytarzem technicznym z blokiem przy Kwiatowej 11.

Nr 57: Blok mieszkalny. Powstał w 1960 wg proj. Jerzego Baumillera, Zygmunta Kleyffa i Jana Zdanowicza.

Nr 67: Willa Tadeusza Gołębiowskiego. Był on właścicielem Mokotowskiej Odlewni Żelaza, zachowała się tu stara portiernia po zakładach odlewniczych.

Nr 67b: Kamienica. Powstała na pocz. lat 90 XX w.

Nr 71: Kamienica.

Nr 73\75: Willa Rudolfa Arcichowskiego. Przemysłowiec, właściciel fabryki Pharmedia (Chełmska 52)

Nr 83: Dom Kolonii Spółdzielni Słońce. Powstał w 1928 wg proj. Bohdana Pniewskiego.

Nr 85: Dom Kolonii Spółdzielni Słońce. Powstał w 1928 wg proj. Bohdana Pniewskiego

Nr 86: Willa inż. Bolesława Haca. Wicedyrektor Elektrowni Warszawskiej. Willa powstała w 1928.

Nr 87: Dom Kolonii Spółdzielni Słońce. Powstał w 1928 wg proj. Bohdana Pniewskiego

Nr 89: Domek szeregowy spółdzielni Słońce. Powstał na pocz. XX w. wg proj. Bohdana Pniewskiego. Do 1939 roku mieszkał tu komediopisarz, satyryk, autor tekstów wielu popularnych piosenek Marian Hemar wł. Jan Marian Heschel (1901-1972) ze swoją ówczesną żoną, aktorką Marią Modzelewską (1903-1997).

Nr 91: Domek szeregowy spółdzielni Słońce. Powstał na pocz. XX w. wg proj. Bohdana Pniewskiego.

Nr 93: Domek szeregowy spółdzielni Słońce. Powstał na pocz. XX w. wg proj. Bohdana Pniewskiego.

Nr 95: Domek szeregowy spółdzielni Słońce. Powstał na pocz. XX w. wg proj. Bohdana Pniewskiego.

Nr 101: Willa Stanisława Kirkora. Powstała wg proj. Juliusza Nagórskiego dla prawnik i finansista.

Bloki osiedla Mokotów (po stronie nieparzystej od Niepodległości do Wołoskiej). Powstały w 1948-50 wg proj. Mikołaja Soroki, Zaslawa Malickiego i Stefana Tworowski. Lokale przeznaczono dla ok. 10.000 mieszkańców, członków WSM. Jest to ponad 40 budynków.

Osiedle SM Politechnika. Powstało w latach 60 XX w. wg proj. W. Skolimowskiego u zbiegu z Wołoską.

Data nadania nazwy: 1921.05.07
